

kunne vinde videre Erfaring om, hvorledes der med Hensyn til saadanne uvisse Fordringer maaskee maatte være at forholde. Det er aabenbart en meget uvis Bemyndigelse, som her er foreslaaet for Finantsministeren; og denne Bemyndigelse kan jeg som Finantsminister slet ikke ønske mig givet for bestandig uden nærmere fastsatte bindende Regler for dens Udøvelse. Det har imidlertid ikke i dette Dilemma været gjørligt at bringe et særligt Forslag herom, og det er forsaavidt tilfredsstillende, at det ærede Udvalg heller ikke synes at ansee et saadant Forslag for absolut nødvendigt, idet det har erklæret Bemyndigelsen for at være „hensigtsmæssig“. Jeg maa være aldeles enig med Finantsudvalget i, at Finantsoverslaget ikke bør overlæses med forskjellige Regler af almindeligt Indhold, som ikke vedkomme det umiddelbare Overslag; og jeg tror ogsaa selv at have givet Beviis derpaa, da jeg har foreslået 2 forskjellige Lovudkast, som umiddelbart vedkomme Finantsloven, men som jeg, netop fordi de være af mere almindeligt Indhold, ikke har optaget i selve Finantsloven. Jeg tør i denne Henseende henvise til det Lovudkast, som nu allerede er gaaet over til Lov, nemlig om den svævende Statsgjæld og det Lovudkast, som foreligger Thinget til Behandling, nemlig om Gageforstud m. v. Jeg har draget en Grændse mellem saadanne almindelige Regler, som være af stort Omfang og ikke stode i den nøieste Forbindelse med den paagjældende Indtægt- og Udgiftsbevilling og saadanne Regler, om hvilke dette ikke gjaldt. Jeg maa tillige bemærke, at det ikke er noget Almindeligt at en Bemyndigelse, som den begjærte, optages i Budgettet. Efterat have efterseet flere Budgetter, har jeg fundet, at i flere af disse indholdes lignende Regler. Det synes mig derfor, at naar man saaledes som Udvalget allerede har udtalt sig om Realiteten af et Forslag derhen, at det synes at være hensigtsmæssigt, saa bør man ikke blot for en Form Skyld votere imod det. Det er derhos meget lidet behageligt for Regjeringen at faae et saadant Forslag, som man iøvrigt erkjender at være hensigtsmæssigt, viist tilbage og iftedes derfor at opfordres til at fremkomme med et særligt nyt Lovforslag, hvilket navnlig synes

uhensigtsmæssigt, da Tiden er saa langt fremrykket og der allerede foreligger Rigsdagen Lovarbejder nok. Jeg vil derfor ikke nægte, at naar denne Bemyndigelse ikke nu tilstaaes mig ved Finantsloven, kunde jeg være langt tilbøieligere til at undvære Bemyndigelsen for indværende Aar end til nu at fremkomme med nyt Lovforslag derom. Det vilde derfor være mig kjær om det ærede Udvalg til de øvrige — som det forekommer mig temmelig mange Overeensstemmelser mellem Ministeriet og Udvalget — vilde sige den, ikke at insistere paa, at dets Forslag om, at denne Bemyndigelse bortfalder, gaaer igjennem.

Ordføreren: Jeg maa tillade mig at fremhæve, at der er nogen Forskjel paa, om der siges, at et Forslag synes at være hensigtsmæssigt og erklæres for at være det; der er den Forskjel derimellem, som ligger i, at i det ene Tilfælde har man kun foretaget det foreløbige Arbejde derved, som er nødvendigt, medens man derimod i det andet Tilfælde har foretaget Undersøgelser, som gaae i en saadan Detail, at man har fattet Tillid til sin Undersøgelse. Det er det, som jeg antager fornemmelig har bevæget Udvalget til at foreslaae Udeladelsen af den Sætning, hvorom her er Tale. Der hører nemlig til, at man for at kunne bedømme Forslaget, har gennemgaaet nogenlunde omhyggeligt den Liste af Fordringer, som er Udvalget meddelt fra Finantsministerens Side; men til at kunne gennemgaae en saadan Liste behørigt, hører der en heel Deel mere Tid, end der har været levnet Udvalget paa Grund af de mangfoldige Forretninger, som have været det overdragne. Det er vistnok ligesaameget denne Grund, som den, der er fremhævet fra den formelle Side, der har indvirket paa Udvalget. Jeg maa tilstaae, at jeg for min egen Deel vil antage, at der virkelig efter det Blik, jeg har kastet paa den os meddelte Liste, er al Grund til at meddele Finantsministeren den Bemyndigelse, han her fordrede. Men jeg maa for det Første dertil bemærke, at heller ikke mit Gjennemsyn af Listen har været saa grundigt, som det burde være, og dernæst, at jeg ikke kan tale paa Udvalgets Vegne, da jeg ikke har fundet nogen Tilbøielighed hos det til at fravige dets Ind-